

Szanowni Państwo,

w imieniu Komitetu Redakcyjnego „Studia Historica Gedanensia” chciałabym zaprosić Państwa do zgłaszania tekstów (artykułów, materiałów źródłowych, recenzji) do kolejnego tomu czasopisma pt. „Bękart, bastard, wylęganiec”, w którym tym razem podejmiemy się tematu tyle trudnego co pasjonującego, a mianowicie kwestii nieślubnych dzieci.

„Bękart”, „bastard”, „bąk”, „najdus”, „podrzutek”, „pokrzywnik”, „wylęganiec” – to tylko niektóre z określeń jakie przytacza Aleksander Brückner w *Słowniku etymologicznym języka polskiego* (Kraków 1927) na dziecko pochodzące ze związku pozamałżeńskiego. W kulturze europejskiej często były one piętnowane, choć piętno to nie miało charakteru fizycznego lecz raczej psychiczny. Dziecko nieślubne, podobnie jak jego matka, skazywane było na ostracyzm społeczny, ojcowie wypierając się go pozbawiali je możliwości noszenia ich nazwiska, a tym samym wykluczali z dziedziczenia, edukacji. Ile było takich dzieci? Z jakich stanów pochodziły? Jakie konsekwencje swego pochodzenia ponosiły? Jak wyglądało ich życie, sytuacja społeczna, prawna, ekonomiczna? Jaki stosunek do nich miał Kościół? Czy były przyczynami, a może sprawcami jakichś skandali obyczajowych? W końcu ile z nich zostało adoptowanych i jak dzięki temu potoczył się ich los?

Do zbadania tych kwestii a także innych, związanych z tym tematem problemów zapraszamy historyków, historyków literatury, sztuki specjalizujących się w różnych epokach. Chcielibyśmy dzięki temu prześledzić sytuację nieślubnych dzieci na przestrzeni wieków, w różnych kręgach kulturowych, określić ich pozycję w społeczeństwie, także zweryfikować pewne mity.

Propozycje tematów proszę nadsyłać do dnia końca października 2020 r. na adres: iwona.janicka@ug.edu.pl, a gotowe teksty o objętości max. 1 arkusza wydawniczego (40 tys. znaków ze spacjami) do końca grudnia 2020 r. Rocznik „Studia Historica Gedanensia” zamieszczony jest na tzw. liście B czasopism punktowanych przez MNiSW i posiada 40 punktów.

dr Iwona Janicka